

[Finansministeren.]

I øvrigt vil jeg gerne takke de ærede ordførere for relativt velvillig modtagelse af det foreliggende lovforslag.

Der var også, tror jeg, flere ordførere, som fremhævede, at de fandt lovtæksten så klar og enkel, som man kunne forvente det. Jeg vil gerne på, som det blev sagt, koncipisternes vegne indkassere denne anerkendelse. Forslaget er naturligvis udarbejdet i tolddepartementet, og jeg ved, at man har anstrengt sig for at give det en så klar og enkel form som muligt.

Den ærede ordfører for socialdemokratiet, hr. Peter Nielsen, nævnedes bl. a. spørgsmålet om, hvorvidt rabatydelse skulle fritages for belastning med afgifter eller ej, og dermed spørgsmålet om de afgifter, som kommunerne kom til at betale. Også andre ærede medlemmer var inde på en lang række enkeltheder i forslaget. Jeg vil gerne ved denne lejlighed helt afstå fra en diskussion om disse enkeltheder og om de tekniske og administrative forhold. Det er klart, at der kunne knyttes mange kommentarer til det, der er sagt, men jeg synes, at det er forhold, som hører hjemme i udvalgsarbejdet. Jeg er helt enig i, at det må blive et grundigt udvalgsarbejde, som går tæt ind på livet af alle disse forhold. Dertil kommer, at jeg nødvendig vil binde mig ved udtalelser på nuværende tidspunkt, og det beder jeg de ærede medlemmer betragte som en imødekommende. Jeg skal derfor heller ikke ved denne lejlighed — dette være sagt til det ærede medlem hr. Baunsgaard — gå ind på spørgsmålet om gartnerne. Det er rigtigt, at jeg ikke ved fremsættelsen beskæftigede mig særlig med dette problem, selv om jeg ved, at gartnerierhvervet stiller sig meget modvilligt over for denne afgiftsform. Jeg synes imidlertid, at også dette problem må kunne behandles i udvalget, og jeg kan sige, at finansministeriet selvfølgelig vil stille sig til det yderste imødekommende med hensyn til at yde bistand under dette arbejde.

Flere af ordførerne har ligesom villet hævde, at dette lovforslag, som er fremsat af regeringen, kun har et meget kort sigte. Det er, ligesom man har villet gøre det til, at vort hovedformål med at fremsætte lovforslaget nu er at tilvejebringe et yderligere afgiftsprodukt for indeværende finans-

år på disse 400 mill. kr. Ja, vi har naturligvis ikke lagt skjul på, at skal vi opnå kasseoverskuddet på mindst 1.200 mill. kr., så har vi taget dette med i betragtning.

Det ved det høje ting, det er sagt ganske klart, og det har naturligvis en vis forbindelse med de tidsterminer, hvorunder regeringen forestiller sig, at man kan arbejde, nemlig at man kan arbejde med sagen i sommer og tage anden og tredje behandling i september, således at lovforslaget kan være gennemført inden den 1. oktober, hvorved der gives administrationen 3 måneder — og det mener jeg er det mindste, den har krav på — til at foretage den praktiske gennemførelse med virkning fra den 1. januar 1966.

Det er som sagt de forudsætninger på kort sigt — det er rigtigt — vi er gået ud fra, men viser det sig, at denne vej ikke i øjeblikket er fremkommelig, og den mulighed kan man vel ikke helt se bort fra, ja, så må vi tage op til overvejelse, hvorledes den resterende del af de finansielle problemer for dette finansår skal løses.

Jeg vil i denne sammenhæng gerne gøre en enkelt bemærkning til det ærede medlem hr. Knud Thomsen, som — det synes jeg lå i det ærede medlems tale — mener, at erhvervene og folketinget fik tilmålt relativt kort tid til at behandle denne sag i forhold til den tid, administrationen hidtil har haft. Jeg vil på den givne foranledning sige, at der, så vidt jeg har forstået, hidtil har været en ret nær kontakt tolddepartementet og erhvervsorganisationerne imellem, således at de problemer, der vil komme til at foreligge, i hvert fald ikke vil være nye, men allerede vil have fået en vis behandling. Det er til den ene side.

Hvad angår forholdet til tinget, eller skal jeg sige til partierne i det høje ting, ligger det sådan, at jeg allerede før nytår gav tilbud om, at man f. eks. ved nedsættelse af et udvalg eller noget i den retning kunne gå ind i arbejdet allerede fra det pågældende tidspunkt, men det tilbud vakte ingen genklang, og det måtte man jo tage til efterretning. Det var måske også det naturligste, at det ikke blev modtaget, men der har i hvert fald foreligget en sådan mulighed.

Det ærede medlem hr. Westerby udtalte, at han ville have foretrukket, at lovforslaget var fremsat tidligere. Jeg skal ikke